

[Indenrigsministeren.]

en bloc. Der står udtrykkeligt i dette lovforslag — og det er dog let overskueligt, ærede medlem — „i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre“. Det er den begrænsning, der ligger i lovforslaget.

Jeg skal skænke det ærede medlem de øvrige bemærkninger om overfladiskhed, for lidt omhu o.s.v. — det ærede medlem er ved at gøre sig til en mester i småtingene. Men jeg vil gerne sige, at det med byplanen begreb jeg ikke et ord af, for det ærede medlem sagde selv, at byplanen vedrører ikke Finseninstituttets ejendom; så hvorfor vi skulle fylde bemærkningerne op med en omtale af dette, begriber jeg ikke.

Til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen vil jeg sige, at jeg erkender naturligvis det grundsynspunkt, det ærede medlem har over for ekspropriation, og jeg finder det ganske naturligt, at sagen behandles i et udvalg. Jeg finder det også yderst rimeligt, at dette udvalg benytter lejligheden til at besigtige forholdene på stedet; det må være forudsætningen for, at udvalgets medlemmer med god samvittighed kan indstille lovforslaget til vedtagelse. Jeg forstår, at adskillige af de ærede medlemmer allerede har gjort det.

Til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen vil jeg sige, at der er forhandlet med grundejerne, men enkelte — kun enkelte — af grundejerne har modsat sig disse byggeforetager. Det ærede medlem ønskede belyst spørgsmålet om erstatningskrav. Når det ærede medlem sammen med mig og de øvrige medlemmer af udvalget har set på forholdene, tror jeg, det ærede medlem — ligesom tilfældet er for mit vedkommende — vil komme til det resultat, at der intet grundlag er for erstatningskrav af nogen art.

Jeg takker i øvrigt for tilslutningen.

Johan Asmussen: Jeg vil meget nødig sætte det elskværdige forhold, som jeg mener at have til den højtærede indenrigsminister, over styr; det skulle heller

ikke være nødvendigt som følge af mine bemærkninger.

Den højtærede minister mener, at jeg gør mig skyldig i misforståelser, fordi jeg har talt om en ophævelse af servitutterne — det var nu ikke mig, der sagde „en bloc“. Men jeg er naturligvis godt klar over, at de i lovforslaget omtalte servitutter ophæves, „i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre udvidelse ...“. Men det vil jo sige, at i det omfang, hvori det er nødvendigt at foretage dette byggeri, ophæves servitutterne en bloc, kan man godt sige. Nu ved jeg godt, at vi har fået oplyst i et vist omfang, hvad det er for en slags byggeri, der skal laves; jeg synes dog, det er meget beskedne, meget begrænsede oplysninger, der gives om byggeriets omfang og karakter, og jeg føler mig ikke helt sikker på, at man, hvis man hen ad vejen, nu eller noget senere, kommer i tanker om, at det vil være hensigtsmæssigt at udvide dette byggeri, måske endda meget betydeligt, da ikke vil føle sig berettiget til at bygge højere eller bygge videre, end det lige i øjeblikket ser ud til. Det er derfor, jeg mener, at det burde være præciseret og begrænset på en ganske anderledes konkret facon i selve ekspropriationslovforslaget, hvad det er for en slags bygning, hvor stor den må være, hvor bred o.s.v., ellers forekommer det mig, at det ikke er tilstrækkelig præcist til, at folketinget har virkelig fast grund under fødderne.

Jeg nævnte byplanen fra 1942, fordi jeg i og for sig synes, det ville have været rimeligt, om man i en redegørelse for, hvordan forholdene i Rosenvænget i det hele taget er og udvikler sig, også havde nævnt, at det offentlige har interesseret sig for stedet i form af en byplan. Jeg er godt klar over — som jeg også sagde — at den i sig selv ikke omfatter netop Finseninstituttet, men jeg synes, det havde været af interesse, om det var blevet oplyst. Der ligger ikke deri nogen uvenlighed, og jeg håber ikke, det bliver opfattet sådan.